

Dosarul nr. 2ra-2079/17

Instanța de fond: Judecătoria Ștefan Vodă – M. Țurcan,

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, N. Simciuc, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Întreprinderea Individuală „Călătorul Talmazan” în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto” împotriva Întreprinderii Individuale „Călătorul Talmazan” cu privire la retragerea autorizației de transport rutier de persoane,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Ștefan –Vodă din 28 decembrie 2016, s-a emis o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

C O N S T A T Ă :

La 16 decembrie 2016 AA „Agenția Națională Transport Auto” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Călătorul Talmazan” cu privire la retragerea autorizației de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional nr. 0104621 din 15 mai 2015 la ruta Chișinău 14.00-Slobozia 05.30. (f.d.1-3)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că conform programului de transport interraional și lista operatorilor de transport, antrenați la deservirea rutelor incluse în programul de transport interraional, ruta regulată (codul rutei 1653) cursele (01/02) Chișinău 14:00 - Slobozia 05:30 a fost atribuită spre deservire operatorului de transport ÎI „Călătorul Talmazan”. La ruta nominalizată au fost stabilite următoarele zile de circulație „1,2,3,4,5,6,7 - luni, marți, miercuri, joi, vineri, sâmbătă, duminică”, cu regim de deservire „anual”. Astfel, pârâtei i-a fost eliberată pentru efectuarea rutei vizate autorizația de transport rutier de persoane prin servicii regulate în tarif interraional. Reclamanta menționează că în urma examinării informației, anexate la scrisoarea nr. 679 din 08 decembrie 2016, parvenită de la SC„ Gara Nord” SA, a constatat că

operatorul de transport rutier ÎI „Călătorul Talmazan” la efectuarea rutei Chişinău 14:00 - Slobozia 05:30, din plecările planificate nu a efectuat nici una, prin ce a înregistrat 100% de suspendări din totalul curselor prevăzute în graficul de circulaţie. Prin urmare, operatorul de transport rutier a comis abatere de la prevederile art. 38, alin.21, lit. a) Codul transporturilor rutiere, fapt care are ca efect retragerea autorizaţiei de transport rutier prin servicii regulate în trafic internaţional. Astfel, la 15 decembrie 2016 a fost adoptată decizia nr.27 cu privire la retragerea autorizaţiei de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic internaţional pentru ruta Chişinău 14:00 - Slobozia 05:30, de la operatorul de transport ÎI „Călătorul Talmazan” şi sesizată instanţa de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Ştefan Vodă din 28 decembrie 2016 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea depusă de AA „Agenţia Naţională Transport Auto. (f.d. 24, 37-38).

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 27 iunie 2017 a fost admis apelul declarat de AA „Agenţia Naţională Transport Auto”, s-a casat hotărârea Judecătorei Ştefan Vodă din 28 decembrie 2016, s-a emis o nouă hotărâre de admitere a cererii de chemare în judecată depusă de AA „Agenţia Naţională Transport Auto”. (f.d.62,63-67)

La 27 septembrie 2017 ÎI „Călătorul Talmazan” a declarat recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 27 iunie 2017, solicitând casarea deciziei, cu menţinerea hotărârii instanţei de fond. (f.d. 70-73)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat, că instanţa de apel a interpretat în mod eronat legea şi în acest sens a aplicat eronat normele de drept material. Menţionează că instanţa de apel la examinarea cauzei nu a aplicat normele stabilite în Capitolul XXXIV¹, care reglementează modul de examinare a cererilor privind retragerea licenţei/autorizaţiilor ce vizează activitatea de întreprinzător, iar concluziile nu sunt fundamentate pe careva probe ce ar demonstra existenţa temeiurilor de retragere a autorizaţiei.

La 21 noiembrie 2017 AA „Agenţia Naţională Transport Auto” a depus referinţă, solicitând respingerea recursului şi menţinerea deciziei instanţei de apel ca fiind una legală şi întemeiată. (f.d. 78-81)

La 22 noiembrie 2017 ÎI „Călătorul Talmazan” a declarat recurs suplimentar, indicând că AA „Agenţia Naţională Transport Auto” nu a verificat respectarea graficului de transport internaţional efectuat de către recurent prin punctele intermediare pe întregul traseu şi punctele de staţiune Gara Auto Căuşeni şi Gara Auto Ştefan Vodă. Totodată indică că a notificat intimatul ca ruta Chişinău 14:00- Slobozia 05:30 să fie deservită de către Gara Auto Centru, însă AA „Agenţia Naţională Transport Auto” a ignorat această notificare. (f.d. 82-85)

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere şi nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curţii de Apel Chişinău a fost pronunţată la 27 iunie 2017, expediată părţilor prin intermediul oficiului poştal la data de 25 iulie 2017,

confirmare despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește (f.d.68).

În aceste circumstanțe recursul, depus la data de 27 septembrie 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către ÎI „Călătorul Talmazan” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că ÎI „Călătorul Talmazan” indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către ÎI „Călătorul Talmazan” asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenta la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă ÎI „Călătorul Talmazan” și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎI „Călătorul Talmazan” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin.2, 433 lit. a), 440 alin.1 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Întreprinderea Individuală „Călătorul Talmazan”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas